

Na podlagi tretje alinee 39. člena zakona o zaščiti živali (Uradni list RS, št. 98/99) izdaja minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano

P R A V I L N I K
o pogojih za zavetišča za zapuščene živali

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

Ta pravilnik določa pogoje, ki jih morajo izpolnjevati zavetišča za zapuščene živali, ureja sprejem in oddajo živali, določa pogoje za namestitev in oskrbo živali, evidence ter veterinarsko-sanitarni red zavetišč.

II. POGOJI

2. člen

Zavetišče mora biti registrirano za opravljanje dejavnosti zavetišča in mora imeti vsaj:

- prostor za sprejem strank in vodenje evidenc,
- prostor za opravljanje veterinarskih storitev,
- sanitarne prostore za osebje,
- prostor za pripravo in skladiščenje hrane,
- prostor za shranjevanje opreme za čiščenje in razkuževanje prostorov in opreme,
- prostor za kopanje in čiščenje živali,
- izolatorij za pse,
- izolatorij za mačke,
- bivalne prostore za pse,
- bivalne prostore za mačke,
- bivalne prostore (kletke, bokse oziroma ustrezne posode) za druge hišne živali,
- prostor za bolne in poškodovane živali,
- prostor s hladilnico za poginule in usmrčene živali (hladilna skrinja),
- prostor za izpust psov.

3. člen

Celotno zavetišče mora biti ograjeno in, če osebje ni stalno prisotno, tehnično varovano (alarm, vezan na varnostno službo, policijo ali telefon vodje zavetišča).

Tla in stene v prostorih, kjer so nameščene živali, morajo biti iz neporoznega in nehigroskopičnega materiala oziroma taka, da se jih da enostavno čistiti in razkuževati, ter odporna na grizenje in praskanje.

V zaprtih prostorih za živali mora biti zagotovljeno ustrezno zračenje. V teh prostorih morajo biti stene in streha ustrezno izolirani. V njih je priporočljiva temperatura med 5 °C ter 26 °C in ne sme biti nižja od 0 °C.

V prostorih, kjer so bolne živali, temperatura ne sme biti nižja od 20 °C.

4. člen

Bivalni prostor za psa mora imeti dva dela: zaprti - pokriti del in odprti del - tekališče. Zaprti del mora biti velik najmanj 1,2m x 1,8m, odprti del pa najmanj 1,2m x 2,4m.

Če je v enem prostoru nameščenih več psov, mora imeti vsak pes v zaprtem delu zagotovljeno površino vsaj 1,5m2, v odprtem delu pa najmanj 2m2.

V bivalnem prostoru morajo biti ustrezni predmeti, s katerimi se pes zamoči oziroma igra.

5. člen

Bivalni prostor za mačke mora biti velik najmanj 1m x 1m x 1m.

Če so mačke nameščene skupinsko, je lahko skupaj nameščenih največ petnajst odraslih mačk ali dvajset mladičev, in sicer v prostoru velikem najmanj 3m x 4,5m x 2m.

V vsakem bivalnem prostoru mora biti prostor za iztrebljanje in ustrezno ležišče za vsako mačko.

V bivalnem prostoru morajo biti ustrezni predmeti, s katerimi se mačka zamoči oziroma igra.

6. člen

Vsaj ena tretjina bivalnih prostorov in ena tretjina prostorov v izolatoriju mora biti urejena tako, da omogoča varno ravnanje z nevarnimi živalmi.

7. člen

Imetnik zavetišča mora imeti ustrezno vozilo oziroma vozila za prevoz živali. V vozilu mora biti prostor za živali ločen od prostora za voznika.

Prostor za živali mora biti:

- dovolj prostoren, da žival normalno stoji in leži,
- zračen,
- brez ostrih robov,
- opremljen tako, da omogoča varen prevoz živali,

– enostaven za čiščenje.

Vozilo mora biti vidno označeno z imenom, naslovom in telefonsko številko zavetišča.

8. člen

Imetnik zavetišča mora imeti stalen in neposreden vpogled v register psov, in sicer v tiste podatke, ki so potrebni za iskanje skrbnika psa po identifikacijski številki o cepljenju ali opisu živali ter za preverjanje lastništva živali.

Uradne ure v zavetišču morajo biti najmanj štiri ure vsak delovni dan, poleg tega mora biti organizirana stalna 24-urna pripravljenost oziroma dežurstvo za sprejem živali v nujnih primerih. Dežurstvo ima imetnik zavetišča lahko organizirano samostojno ali v sodelovanju z veterinarsko organizacijo, Centrom za obveščanje ali policijo, ki mora imeti telefonsko številko dežurnega v zavetišču.

V prostorih zavetišča mora biti oglasna deska, na kateri se objavljajo podatki, pomembni za delo zavetišča. Imetnik zavetišča mora iskati skrbnike živali tudi preko sredstev javnega obveščanja, ki so pripravljena tovrstna obvestila objavljati zastoj. Imetnik zavetišča ima lahko spletno stran na internetu, na kateri so fotografije in osnovni podatki vseh najdenih živali (spol, starost, kje in kdaj je bila najdena).

9. člen

V zavetišču mora biti zadostno število oskrbnikov, ki morajo biti usposobljeni za delo z živalmi ter za dajanje nujne prve pomoči živalim, in sicer vsaj en oskrbnik na vsakih 20 namestitvenih mest za pse.

Zavetišče mora imeti vodjo zavetišča, ki mora imeti vsaj srednjo izobrazbo veterinarske smeri ali srednjo izobrazbo druge smeri in z delom pridobljene izkušnje z živalmi.

Vodja vodi delo zavetišča, skrbi za spoštovanje veterinarsko-sanitarnega reda, vključuje v delo prostovoljce, je odgovoren za vodenje evidenc.

Imetnik zavetišča ne more biti in v njem ne more delati oseba, obsojena storitve kaznivega dejanja mučenja živali, razen če gre za izrečen vzgojni ukrep opravljanja dela v korist lokalne skupnosti.

Imetnik zavetišča mora zagotoviti stalno prisotnost ali pripravljenost veterinarja oziroma veterinarske službe.

10. člen

Zavetišče mora imeti svet zavetišča, ki:

- nadzoruje delo zavetišča,
- določa višino prispevkov, ki jih plačujejo skrbniki v zvezi z zapuščenimi živalmi,
- skrbi za promocijo zavetišča in za pridobivanje sponzorskih sredstev.

Svet zavetišča imenuje lokalna skupnost oziroma lokalne skupnosti, katerih območje s svojim delovanjem pokriva zavetišče.

Svet zavetišča obvezno sestavljajo:

- predstavnik lokalne skupnosti oziroma lokalnih skupnosti, katerih območje s svojim delovanjem pokriva zavetišče,
- predstavnik Veterinarske uprave Republike Slovenije, ki ga določi predstojnik uprave,
- predstavnik društva za zaščito živali, ki deluje na območju, kjer je zavetišče,
- predstavnik imetnika zavetišča, razen če je imetnik zavetišča društvo za zaščito živali ali lokalna skupnost, na območju katere je zavetišče.

III. SPREJEM ŽIVALI

11. člen

Imetnik zavetišča sprejme obvestilo o zapuščeni živali, ga vpiše v evidenco, preveri, ali je žival na seznamu pogrešanih živali in obvesti skrbnika, sicer pa zagotovi ulov in prevoz živali v zavetišče, če najditelj tega ne more storiti sam.

Imetnik zavetišča mora zagotoviti namestitev živali v zavetišče v roku 24 ur po sprejemu obvestila, če gre za poškodovano žival, pa v roku 4 ur.

Če je zavetišče polno, se imetnik zavetišča lahko dogovori z najditeljem ali drugo zainteresirano osebo, da le-ta skrbi za žival v času, dokler je zavetišče polno, oziroma zaprosi za pomoč drugo zavetišče.

Če je žival poškodovana, imetnik zavetišča zagotovi njen prevoz v veterinarsko ambulanto, po veterinarski oskrbi pa prevoz v zavetišče.

V primeru, da je žival agresivna, najditelj ali imetnik zavetišča obvesti pristojno veterinarsko organizacijo. Enako se postopa v primeru, če se pri živali utemeljeno sumi na steklino.

12. člen

Če se najde zapuščene prostoživeče domače mačke, imetnik zavetišča te živali sprejme, jim po potrebi zagotovi ustrezno veterinarsko oskrbo, zagotovi sterilizacijo oziroma kastracijo in jih po okrevanju, če ni interesenta, ki bi jih prevzel v skrbništvo, ustrezno označene vrne v okolje, kjer so bile najdene, če je okolje primerno za vrnitev.

13. člen

Imetnik zavetišča sprejema živali, za katere njihovi skrbniki nočejo ali ne morejo več skrbeti (oddane živali), in pomaga iskati nove skrbnike. Zavetišče sprejme žival v roku 8 dni po prejemu zahteve. Skrbnik, ki je žival oddal, nima pravice do druge živali iz zavetišča, razen v izjemnih primerih v dogovoru z vodjem zavetišča.

Skrbnik, ki oddaja žival, mora poleg osebnih podatkov podati ustrezno izjavo, da je dejansko njen lastnik in da soglaša, da lastninska pravica na živali preide na zavetišče, izročiti vso dokumentacijo o živali, podati informacije o značaju in navadah živali ter plačati prispevek za delovanje zavetišča.

Če žival izpolnjuje predpisane pogoje za usmrnitev, imetnik zavetišča zavrne sprejem take živali in napoti skrbnika v veterinarsko organizacijo.

IV. NAMESTITEV IN OSKRBA ŽIVALI

14. člen

Za izvajanje storitev zdravstvenega varstva živali v zavetišču lahko zavetišče sklene pogodbo z verificirano veterinarsko organizacijo ali pa se v sklopu zavetišča ustanovi veterinarska ambulanta.

15. člen

Vsako novo sprejeto žival je potrebno namestiti v izolatorij tako, da ne more priti v stik z drugimi živalmi. Do izolatorija ima dostop samo osebje zavetišča in doktor veterinarske medicine, ki opravlja dejavnost zdravstvenega varstva živali v zavetišču (v nadaljnjem besedilu: veterinar).

Pred namestitvijo nove živali mora biti izolatorij razkužen.

Vsako sprejeto žival mora pregledati veterinar najkasneje v 24 urah po namestitvi. Živalim je treba odstraniti notranje in zunanje zajedavce in jih preventivno vakcinirati proti kužnim boleznim.

Osebjc zavetišča mora v izolatoriju najmanj dvakrat dnevno preveriti splošno stanje in počutje živali ter o tem voditi evidenčni list, kamor vpiše svoja opažanja in po potrebi obvestiti veterinarja. Vse ugotovljene nepravilnosti (neješčnost, neredno iztrebljanje, apatičnost, agresivnost) mora vpisati v kartoteko živali in po potrebi obvestiti veterinarja.

Namestitev v izolatoriju traja za pse praviloma 10 dni, za mačke pa praviloma 14 dni.

16. člen

Živali v zavetišču morajo biti nameščene tako, da se čim bolj omeji možnost prenašanja okužb, stiki nezdružljivih živali in onemogoči parjenje. Živali z mladiči in bolne živali morajo biti nameščene ločeno od drugih živali.

Vse živali morajo biti redno hranjene v skladu z njihovimi potrebami. O izjemah, potrebnih zaradi zdravstvenega stanja živali, odloča veterinar.

Osebjc zavetišča mora vsak dan dvakrat preveriti splošno stanje in počutje živali v zavetišču. Vse ugotovljene spremembe (neješčnost, neredno iztrebljanje, apatičnost, agresivnost) mora vpisati v kartoteko živali in po potrebi obvestiti veterinarja.

Vsi prostori zavetišča morajo biti najmanj enkrat dnevno očiščeni, prostori, kjer se nahajajo živali, pa po potrebi razkuženi. Iztrebke je treba redno odstranjevati.

V. ODDAJA ŽIVALI

17. člen

Za vrnitev najdene živali mora skrbnik, ki se mu je žival izgubila, podati zahtevo imetniku zavetišča.

Če imetnik zavetišča dvomi, da gre za pravega skrbnika, lahko zahteva predložitev ustreznih dokazov (knjižica o cepljenju, veterinarska kartoteka, fotografije, izjave sosedov ipd.) oziroma počaka do preteka roka 8 dni, če se javi še kaka oseba, ki trdi, da je skrbnik živali.

Predložitev dokazov iz drugega odstavka tega člena je obvezna, če žival osebe ne prepozna, je do nje napadalna ali se je boji.

Skrbnik mora predhodno pokriti stroške oskrbe živali po veljavnem ceniku zavetišča.

Skrbnik mora podpisati izjavo, da je dejansko skrbnik živali in da mu je bila žival vrnjena.

Preden pes ali mačka zapusti zavetišče, mora biti označena z mikročipom za identifikacijo živali.

18. člen

Če skrbnik ne zahteva vrnitve živali ali če gre za odvzeto ali oddano žival, jo imetnik zavetišča odda novemu skrbniku, ki se zaveže, da bo za žival ustrezno skrbel.

Če je več interesentov, imetnik zavetišča odda žival tistemu interesentu, ki ima najboljše pogoje za oskrbo živali. Zavetišče o tem presodi na podlagi predhodno izpolnjenega vprašalnika o interesentovih izkušnjah z živalmi, znanju, bivalnih pogojih in o tem, kakšno žival želi. Imetnik zavetišča lahko pred oddajo živali preveri, ali interesent dejansko izpolnjuje pogoje oziroma ali je navedel resnične podatke.

Ob predaji živali mora novi skrbnik podpisati izjavo o prevzemu živali, s katero se zaveže, da bo za žival ustrezno skrbel. Iz izjave mora biti razvidno vsaj naslednje:

- oseбно ime in datum rojstva skrbnika,
- naslov stalnega prebivališča ter telefonska številka,
- naslov, kjer bo bivala žival,
- opis živali,
- identifikacijska številka živali (mikročip),
- soglasje skrbnika, da predstavniki zavetišča občasno preverjajo, ali ustrezno skrbi za žival.
- soglasje skrbnika, da bo v primeru prodaje ali oddaje živali o tem obvestil imetnika zavetišča.

V primeru selitve skrbnik živali o tem pisno obvesti imetnika zavetišča.

19. člen

Pred oddajo se psice praviloma sterilizira, mačke pa sterilizira oziroma kastrira. O izjemah odloča vodja zavetišča, ki mora v kartoteko vpisati utemeljitev svoje odločitve.

20. člen

Pri brejih živalih in živalih z mladiči začne rok 30 dni, po katerem je žival dovoljeno usmrtiti, teči šele od dneva odstavitve mladičev, oziroma šestdeseti dan po skotitvi mladičev.

V primeru samic z mladiči, katerih število presega število, ki ga lahko vzredi samica sama ali ob pomoči človeka in je možnost za oddajo teh mladičev zelo majhna, lahko veterinar dovoli usmrnitev določenega števila mladičev takoj po skotitvi.

VI. EVIDENCE

21. člen

Imetnik zavetišča mora voditi ustrezne evidence o zapuščenih in pogrešanih živalih, sprejemu živali, vrnitvi živali njihovim skrbnikom oziroma oddaji živali novim skrbnikom, zdravljenju, poginih in usmrtitvah.

Ob sprejemu v zavetišče se žival vpiše v ustrezno evidenco, ki mora vsebovati najmanj naslednje podatke:

- zaporedno številko vpisa v evidenco,
- opis in fotografijo živali,
- identifikacijsko številko o cepljenju proti steklini (če jo ima),
- navedbo, ali gre za najdeno, odvzeto ali oddano žival,
- uro, datum in kraj najdbe,
- oseбно ime in naslov najditelja,
- uro in datum sprejema živali,
- oseбно ime osebe, ki je žival sprejela.

Evidenca mora biti izdelana oziroma zaščiten tako, da ni možno brisanje ali nepooblaščno vpisovanje in spreminjanje podatkov.

Vsaka žival mora imeti tudi kartoteko, ki mora poleg podatkov iz evidence vsebovati vsaj še naslednje podatke:

- če gre za oddano žival, podatke o skrbniku, njegovo soglasje, da lastninska pravica na živali preide na zavetišče, ter vso dokumentacijo o živali;
- če gre za odvzeto žival, mora biti priložena kopija odločbe, s katero je bila žival odvzeta;
- o zdravstvenem stanju živali ob sprejemu in o veterinarski oskrbi;
- o zdravljenju živali, morebitni sterilizaciji oziroma kastraciji, kroničnih boleznih ali poškodbah;
- o značaju oziroma obnašanju živali (odnos do ljudi in drugih živali, čistoča, prehrabene navade, lajanje, morebitna agresivnost, plašnost in drugo);
- o morebitnih poškodbah, ki jih je žival povzročila človeku ali drugi živali.

Podatke o vrnitvi živali skrbniku oziroma oddaji novemu skrbniku ali usmrtnitvi se v evidenco vpiše po opravljenem postopku.

VII. VETERINARSKO-SANITARNI RED

22. člen

Imetnik zavetišča sprejme interni akt o veterinarsko-sanitarnem redu zavetišča, v katerem v skladu s tem pravilnikom natančneje določi način dela in oskrbe živali v zavetišču, vzdrževanje objektov ter higijene in podobno.

VIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

23. člen

Obstoječa zavetišča morajo uskladiti svoje delovanje z določbami tega pravilnika v roku enega leta po njegovi uveljavitvi.

Dokler ni vzpostavljen računalniški register psov, zavetišče pridobiva podatke iz prvega odstavka 8. člena tega pravilnika od pooblaščenih veterinarskih organizacij.

24. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 323-02-82/00

Ljubljana, dne 10. maja 2000.

Minister
za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano
Ciril Smrkolj l. r.